

زمین اند و قال الانسان و كوكبا و كذا منكر قیامت قالها چه بوده است این کلمات
یعنی سختی جنبید و اما مؤمن که معتقد قیامتت بگردیدها ما و عد الرحمن و صدق
الرحمن و انما فی ان قیامتت که و عه کرد بود خدای تعالی آمدن و بر راست گفتند بیجا بلین
و صاحب گفت ف در کت ف ضین آورده است و قبل از انسان جنس انسان مراد است یعنی
در آن وقت که آن جنس شود و کت اخبارها سخن گوید و خود هر زمین را که صاحب
خود بود میزد یعنی اذاه و الخا بل فیها تجرث اخبارها و المفعول الا و ال محمدت محمد و ان
الارض الخلق اخبار یعنی در آن روز زمین خلق کند از هر بروی کرده اند از نیکی و بدی بابت
دلیل آنست که صاحب گوید بسبب که خدای تعالی فرماید زمین را تا جگر کند که فلان کس برضی
بنا کرد و روزی داشت و کارهای نیک کرد و فلان کس برضی خون ناحق کرد و بنا کرد
و بدیها کرد و بعد اعضا کوانند پسند و زمین هر کوانی بدیها من خدای تعالی این را شکو میباش
از عرضش تا به شمس هر دو مان بدینند که عقل تو بدانی بی نبرده مولانا طلال الرحمن روی هر
نسبتی که هست سختی از خود بهستی بی چون خودی بی برده با در این چشم اگر پیشند
فرقی خودی که در اندر تو مباد **اشتر** زود را که چشمست با خلیش خون ترمم کردیست
که بودی بل را از خودید از جمله قبیل باز سبلی می کردید که زکوه سنگ با چرخ شد
پس بر او داد و لاویا کشد **ان** زمین را که بودی چشم **ان** از هر قانون را فرود بر او بجان

که بودی چشم **ان** چنانچه **ان** زمین بدیدی چشم **ان** فراز ما در قیامت از زمین بزرگی و بد
کی زاید بین کوا بیها و بد تا بدانی که حکمت و خیر **مصلح** ارض در آن تا بدید
یوم میزد **یصد** الناس **اشتنا** تا لیرو **انما** **احمد** در آن روز با زکوه اندر مؤمنان
از حساب که برانگنده کان تا نموده شوند جزای کرده ای خود را از این است **راود** **معنی**
کنند اول **ان** که **ان** میا ترا پس از حساب باز کرده اند بهشتیا از بهشت بار و بهای
تا بان و خوش حالان و در خیا زکوه اندر بد و رخ سیاه رویان با غلها و چرخ
تا در و رخ خدای کرده ای خود را نموده شود و دوم **ان** که باز کرده اند از کوه
تا جای حساب نموده شود جزای کرده ای خود را **فمن** **یحمل** **مشقال** **ذره** **شش** **ای**
یوم پس هر که کند اندازه مویزه خودی یا اندازه ذره که در روزی در میان شعاع
آفتاب دیدن شود از نیکی جزای او را بیند **ومن** **یحمل** **مشقال** **ذره** **شش** **ای**
هر که کند اندازه ذره از بدی جزای او را بیند **و فی فضل** **العالم** **بالهدی** **و العارف**
مخصوص **بعباده** **الباری** **عواجم** **بخاری** **ذره** **از** **عمل** **خیر** **صانع** **نی** **پس** **کای** **چرا** **و**
ذره **از** **عمل** **شر** **صانع** **نی** **پس** **و** **لی** **جرا** **بعضی** **گویند** **اگر** **کجا** **فرا** **اندازه** **ذره** **نیک** **کنند** **جزای**
انرا **و** **نی** **بیند** **در** **تن** **خود** **و** **فرزندان** **خود** **تا** **چون** **نبرد** **و** **پس** **چرا** **نیک** **نماند** **و** **نمونه**
که **اندازه** **ذره** **بدی** **کند** **عقوبت** **ان** **و** **دینا** **بوی** **رسد** **در** **تن** **وی** **در** **بخی** **و** **بلای** **و**